

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 9P/227/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516211151
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dudíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2017:7516211151.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudkyňou JUDr. Janou Dudíkovou vo veci starostlivosti súdu o maloletú I. O., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťa rodičov M. O., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, právne zastúpenej Mgr. Andreou Vaškovou, advokátkou so sídlom Košice, Štúrova 27, a A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom G., I. XXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Čorbom, PhD., advokátom so sídlom Košice, Žižkova 39, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, takto

r o z h o d o l :

- I. Zveruje maloletú I. O., nar. X.X.XXXX, do osobnej starostlivosti matky.
- II. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej I. sumou 100 eur mesačne, vždy do 15 - eho dňa v mesiaci vopred do rúk matky, počnúc 18.7.2016.
- III. Dlžné výživné za obdobie od 18.7.2016 do 30.6.2017 spolu vo výške 273,19 eur je otec povinný zaplatiť do rúk matky do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.
- IV. Styk otca s maloletým dieťaťom neupravuje.
- V. V prevyšujúcej časti návrh zamietá.
- VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Matka podala dňa 18.7.2016 návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu, ktorým sa domáhala, aby súd zveril maloletú I. do jej osobnej starostlivosti, určil výživné zo strany otca vo výške 467 eur mesačne v období od narodenia maloletej do 31.12.2016 a od 1.1.2017 do budúca vo výške 300 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že s otcom dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti od januára 2016, pričom na výživu maloletej jej odmieta prispievať. Mesačné výdavky na maloletú predstavujú sumu cca 300 eur, ktoré zahŕňajú náklady na nákup oblečenia, drogérie, liekov a pod. Poukázala na to, že jej príjem je niekoľkonásobne nižší ako príjem odporcu. Vzhľadom na výšku jeho príjmu má za to, že je v jeho možnostiach a schopnostiach poskytovať jej výživné na maloletú vo výške zodpovedajúcej celkovej sume mesačných výdavkov na zabezpečenie potrieb maloletej, t. j. v sume 300 eur mesačne. Zároveň navrhovala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie nákladov na výbavičku pre maloletú, ktoré sú v celkovej výške cca 1 000 eur, pričom žiadala, aby túto sumu zaplatil v splátkach spolu s bežným výživným v lehote šesť mesiacov od narodenia maloletej, a teda suma výživného od narodenia maloletej do decembra 2016 bude 467 eur mesačne. Matka spolu s návrhom vo veci samej podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zaviazat' otca prispievať na výživu maloletej sumou 200 eur mesačne.

2. Uznesením Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 25.7.2016 č. k. 9P/227/2016 - 8 bolo otcovi uložené prispievať na výživu maloletej sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa počnúc 18.7.2016.

3. Otec v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.12.2016 súhlasil so zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, výživné navrhol určiť vo výške 70 eur mesačne. Výšku výživného požadovanú matkou považoval za viac ako prehnanú a rovnako preplatenie už nakúpenej výbavy pre maloletú za viac ako nezmyselné. Navrhovateľka iba príkladmo uvádza položky, ktoré pre maloletú nakupuje, no svoje výdavky nijakým spôsobom nepreukazuje, preto jej tvrdenia považuje za výlučne subjektívne a ničím nepodložené. Za klamlivé označil tvrdenia navrhovateľky, že na zabezpečenie potrieb maloletej neprispieva materiálne ani finančne, pretože od narodenia maloletej pravidelne, raz za mesiac, prispieval sumou 100 eur, pričom v súčasnosti prispieva na jej výživu na základe neodkladného opatrenia sumou 28 eur mesačne. Rovnako maloletej zabezpečuje výživu aj vo forme nákupov materiálnych vecí. Poukázal na to, že okrem maloletej I. má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletej V. A., nar. X.XX.XXXX, vo výške 70 eur mesačne.

4. Kolízny opatrovník žiadal zveriť maloletú do osobnej starostlivosti matky a zaviazať otca prispievať na jej výživu sumou primeranou zárobkovým

- 3 -

9P/227/2016

možnostiam a schopnostiam otca ako aj odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, výsluchom otca, správou kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov ako aj ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise 9P/227/2016, spisom Okresného súdu Košice I č. k. 11Pc/2/2016 a zistil nasledovný stav vecí:

6. Z výpovede matky na pojednávaní 10.5.2017 bolo zistené, že býva v dvojizbovom byte v F., ktorý kúpila 1.2.2016 za 33 500 eur. Nájomné a fond opráv je vo výške 145 eur mesačne, kúrenie a voda 30 eur mesačne, elektrina 20 eur mesačne. Jej príjmom je len rodičovský príspevok na maloletú vo výške 203 eur mesačne, prídavok na dieťa a výživné, ktoré jej posielal otec vo výške 28 eur. Okrem toho má ešte výdavky na stravu, kozmetiku, oblečenie. Na plienky pre maloletú vynakladá asi 40 eur mesačne, kozmetiku - rôzne oleje na pokožku, šampón na vlasy, veci do kúpeľa 45 - 50 eur mesačne, okrem toho na vlhčené utierky cca 20 eur mesačne. Maloletej takmer každý mesiac musí nakupovať novú veľkosť oblečenia. Okrem toho stále musí kupovať rôzne cumle, fľaše, poháre, riad na jedenie. Musela kúpiť novú ohrádku na hranie, stoličky na jedenie. Vysoká položka, cca 70 - 80 eur mesačne, je na stravu maloletej, potrebuje veľa zeleniny, ovocia, rôzne kaše. Na benzín vynakladá okolo 70 eur mesačne.

7. Matka na pojednávaní 10.5.2017 špecifikovala výdavky na výbavičku maloletej nasledovne: za športový kočik s autosedačkou Römer zaplatila 359,10 eur, čo sa snažila preukázať pokladničným dokladom od spoločnosti Babytrend s. r. o. zo dňa 7.6.2016. Aj napriek tomu, že otec spochybnil tento výdavok, pretože neveril, že matka bola na nákup kočíka s trojdňovým dieťaťom, a neveril, že ide o bloček od kočíka, ktorý dieťa v skutočnosti používa, matka trvala na tom, že dňa 7.6.2016 bola vybavovať nejaké veci a preto bola tento kočik s autosedačkou osobne kúpiť v predajni v Košiciach - Barci. Vysvetľovala, že išlo o kočik v trojkombinácii, jeho športovú časť dieťa doposiaľ používa. Autosedačku, ktorá je uvedená na bločku vo výške 170 eur, dieťa už nepoužíva, pretože má novú za 229 eur. Ďalej kúpila v rovnakej predajni dňa 7.6.2016 ergonomický nosič pre dieťa za 155,10 eur a dňa 4.5.2016 komodu slúžiacu na prebaľovanie dieťaťa za 61,49 eur. Od niektorých vecí z výbavičky nemá doklady, pretože ich kupovala bazárovo, priamo od ľudí, napr. za vaničku zaplatila 30 eur, posteľku 100 eur, matrac do posteľky 55 eur, posteľnú bielizeň a oblečky dokopy cca 150 eur. Šatku na nosenie, keď mala maloletá koliky, kúpila z internetu za 40 eur. Ďalej maloletej kúpila kreslo na sedenie a kĺmenie za 35 eur.

8. Právny zástupca otca na pojednávaní 26.6.2017 poukázal na to, že od 26.5.2017 rodičia maloletej opätovne žijú v spoločnej domácnosti v byte otca, ktorý si riadne plní vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, preto nie sú splnené podmienky na to, aby bolo do budúca určované výživné na maloleté dieťa. Takisto poukázal na to, že na Okresnom súde Košice I došlo dňa

14.6.2017 k vyhláseniu rozsudku v konaní č. 11Pc/2/2016, kde bol odporca zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 eur mesačne.

9. Právna zástupkyňa matky na pojednávaní 26.6.2017 trvala na návrhu v celom rozsahu a žiadala výživné určiť aj do budúcnosti vzhľadom k tomu, že tvrdenia otca vôbec nie sú zárukou toho, že výživa dieťaťa bude do budúcnosti zabezpečená. Potvrdila, že k presťahovaniu matky k otcovi došlo v snahe obnoviť partnerský vzťah, napokon však k tomu nedošlo. Je pravda, že otec uhradza výdavky na bývanie a stravu, odkedy začali žiť v spoločnej domácnosti, čiže od 26.5.2017. Matka mu odvtedy neprispela na základe ich spoločnej dohody na náklady v odporcovom byte. Výdavky na svoj byt v F. má však matka aj naďalej. Počnúc dnešným dňom, hoci matka bude bývať v spoločnom byte s otcom, mieni prispievať aj na bývanie v tomto byte a všetky náklady na maloleté dieťa bude naďalej uhrádzať tak, ako to bolo aj vtedy, keď spolu nežili v spoločnej domácnosti. Právna zástupkyňa matky má za to, že snaha odporcu o spoločné bývanie je len účelová s cieľom dosiahnuť lepší výsledok v tomto konaní. Matka byt v F. predáva, pretože je tam vysoké nájomné, potrebuje znížiť svoje náklady a nájsť si niečo menšie a lacnejšie. Rodičia maloletej hoci žijú v jednom byte, nevedú spoločnú domácnosť, nehospodária spolu, navrhovateľka sa nestará o domácnosť ako celok, ale zabezpečuje len svoje potreby a potreby maloletej.

10. Otec vo svojej výpovedi na pojednávaní 26.6.2017 uviedol, že to, že sa matka k nemu presťahovala, je účelové, ale z jej strany. Otec sa snaží, aby spolu žili ako rodina. Má vedomosti o tom, že od 1.7.2017 má navrhovateľka mať v byte v F. podnájomníčku, toto mu tvrdila, že už má podpísanú nájomnú zmluvu a vybratý depozit. Otec ďalej uviedol, že pracuje ako živnostník. Jeho čistý mesačný príjem, t. j. po odpočítaní výdavkov súvisiacich s podnikaním, je cca XXX - XXX eur mesačne. Živnosť má asi od r. 1996, venuje sa gastronómii, má jednu prevádzku - bar v L. V. v G., jeho príjem závisí od toho, kedy sa konajú športové podujatia. Keď je herná prestávka, príjem nemá, čiže príjem 800 eur mesačne je spriemerovaný za celý rok. Býva v dvojizbovom byte na S. ul. č. XX v G., ktorý si vzal na hypotéku asi pred štyrmi rokmi. Hypotéka bola vo výške 20 000 eur a spláca ju po 112 eur mesačne. Okrem toho platí inkaso vo výške 154 eur mesačne, mobil 10 eur mesačne, naftu 50 eur mesačne, výživné na 13,5 ročnú Alexandru vo výške 70 eur mesačne. Teraz mu pribudnú ďalšie výdavky ohľadom výživného na navrhovateľku na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice I. Vlastné auto nemá, jazdí na otcovom. Chodí do posilňovne, kde mesačná permanentka stojí 25 eur, a do sauny, kde je permanentka vo výške 25 eur mesačne. Otec dal do pozornosti skutočnosť, že matka nehovorila pravdu, že dňa 7.6.2016 bola osobne kúpiť v predajni Babytrend v Košiciach kočík s autosedačkou za 359,10 eur, o čom predložila súdu pokladničný doklad zo dňa 7.6.2016, pretože otec telefonátom do firmy Babytrend s.r.o. preveril, že kamennú predajňu v Košiciach nemajú a nemali ani v júni 2016. Vzhľadom na to, že vie, že matka kupovala kočík ešte pred narodením maloletej z druhej ruky za sumu 100 eur, je ochotný zaplatiť za kočík 50 eur.

11. Matka na otázku súdu, nech vysvetlí, či na minulom pojednávaní hovorila pravdu o kúpe kočíka a autosedačky, odmietla priamo odpovedať a povedala, že netrvá na zaplatení výbavičky v tom smere, s ktorým otec nesúhlasí, čiže na kočíku, autosedačke a ergonomickom nosiči z predajne Babytrend, uvedených na pokladničných dokladoch zo 7.6.2016.

12. Zo správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov zo dňa 4.1.2017 bolo zistené, že maloletá I. je v celodennej starostlivosti matky, je zdravá, kojená, prikrmovaná biopotravinami od farmárov. Matka maloletej zakupuje prírodnú kozmetiku. Celkové výdavky súvisiace s nákupom plienok, hygienických potrieb, ošatenia a stravy predstavujú cca 150 eur mesačne.

13. Zo spisu Okresného súdu Košice I č. k. 11Pc/2/2016 bolo zistené, že matka podala dňa 25.5.2016 na Okresný súd Košice I návrh na určenie príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke a určenie príspevku na výživu na maloleté dieťa, ktorým sa domáhala, aby jej otec dieťaťa zaplatil sumu 3 060 eur do troch dní od doručenia rozhodnutia, ďalej aby bol otec zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 180 eur mesačne od 25.5.2016 do 25.5.2018 ako aj zaplatil trovy konania. Okresný súd Košice I vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 14.6.2017 tak, že uložil otcovi zaplatiť navrhovateľke náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom 107,12 eura, v prevyšujúcej časti výšky nákladov návrh zamietol. V ďalšom výroku uložil otcovi prispievať na výživu navrhovateľky 100

eur mesačne od 25.5.2016 do 25.5.2018, v prevyšujúcej časti výšky príspevku návrh zamietol. Dĺžny príspevok za obdobie od 25.5.2016 do 31.5.2017 vo výške 1 219,38 eura povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 80 eur spolu s bežným príspevkom pod hrozbou straty výhody splátok. Konanie v časti o zaplatenie sumy 2 200 eur, t. j. príspevku na výživu dieťaťa na obdobie 37 mesiacov na základe späťvzatia návrhu matkou na pojednávaní 14.3.2017 zastavil. Rozsudok Okresného súdu Košice I zatiaľ nie je právoplatný.

14. Z daňového priznania otca k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2016, riadok 43, vyplýva základ dane vo výške 395,80 eura.

15. Potvrdením ÚPSVaR Košice bolo preukázané, že matke bol vyplatený príspevok pri narodení dieťaťa na maloletú I. vo výške 829,86 eura vo výplatnom termíne dňa 19.7.2016.

16. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí nežijú spolu, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

17. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá aj

- 6 -

9P/227/2016

doposiaľ riadne zabezpečuje starostlivosť o dieťa, čo mal súd preukázané tým, že kolíznym opatrovníkom neboli zistené žiadne nedostatky v jej starostlivosti.

18. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

19. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

20. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

21. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

22. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

23. Pri určení výšky výživného súd vychádzal zo schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov, pričom prihliadol k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa ako aj k tomu, kto z rodičov a v akej miere sa o maloleté dieťa osobne stará. Vzhľadom na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, výšku príjmu otca ako aj skutočnosť, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej Alexandre vo výške 70 eur mesačne, súd dospel k záveru, že otcov príjem je dostačujúci na to, aby prispieval na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške, ktorá je uvedená vo výroku II tohto rozsudku. Súd má za to, že výživné v sume 100 eur mesačne je adekvátne s poukazom na vek, zdravotný stav maloletého dieťaťa, ako aj príjmové a majetkové schopnosti otca. Vzhľadom na všetky doposiaľ uvedené skutočnosti má súd za to, že výživné tak, ako je určené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, odráža všetky aspekty odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa ako aj schopností otca. Matka síce na maloletú I. žiadala výživné vo výške 300 eur mesačne, v konaní však nebolo ničím preukázané, že by odôvodnené výdavky

maloletej I., ktorá je v celodennej starostlivosti matky, je zdravá a nemá žiadne špeciálne výdavky vybočujúce z rámca potrieb iných detí v tomto veku, vysvetľovali výživné v takejto výške.

24. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté

- 7 -

9P/227/2016

dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. Matka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.7.2016 v konaní 9P/227/2016 domáha určenia výživného vo výške 300 eur mesačne počnúc dňom narodenia dieťaťa, t. j. 3.6.2016. Vzhľadom k tomu, že neuviedla žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné priznať výživné späťne, súd určil počiatok vyživovacej povinnosti od 18.7.2016, t. j. od podania návrhu, a návrh matky v časti o určenie výživného v prevyšujúcej časti zamietol aj s prihliadnutím na to, že matka, zastúpená právnou zástupkyňou, mala ešte pred narodením dieťaťa na Okresnom súde Košice I podaný návrh na určenie príspevku na výživu dieťaťa počas 37 týždňov vo výške 60 eur týždenne, t. j. v celkovej výške 2 200 eur, ktorý však dňa 14.3.2017 vzala späť.

26. V konaní bolo výpoveďami obidvoch rodičov preukázané, že otec prispel od podania návrhu na výživu maloletého dieťaťa nasledovnými finančnými sumami: od júla 2016 do októbra 2016 vo výške 100 eur mesačne, od novembra 2016 do júna 2017 vo výške 28 eur mesačne, t.j. spolu 624 eur. Okrem toho obaja rodičia zhodne uviedli, že otec pred dvoma týždňami kúpil kočík pre maloletú za 50 eur, v máji 2017 sa spolupodieľal na kúpe autosedačky pre maloletú, do ktorej investoval sumu 180 eur (zvyšnú sumu 50 eur doplatila matka), pokladničnými dokladmi bolo preukázané, že otec dňa 22.9.2016 kúpil drogériu pre maloletú za 17,97 eur. Pri výživnom určenom vo výške 100 eur mesačne by mal otec zaplatiť výživné od podania návrhu do rozhodnutia súdu vo výške 1 145,16 eur (za mesiac 07/2016 v alikvotnej výške 45,16 eur, za mesiace 08/2016 - 06/2017 spolu vo výške 1 100 eur). Od uvedenej sumy musel súd odpočítať zaplatené výživné na maloletú, ktoré je spolu s naturálnymi plneniami zo strany otca vo výške 871,97 eur (624 eur + 50 eur kočík + 180 eur sedačka + 17,97 eur drogéria), preto súd dospel k záveru, že otec má zaplatiť dlh na výživnom vo výške 273,19 eur, ktorý mu uložil uhradiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

27. Matka sa v tomto konaní domáha aj úhrady nákladov na výbavičku maloletej, ktoré vyčíslila na sumu 1 000 eur, pričom žiadala, aby túto sumu v plnej miere zaplatil otec maloletej. Súd zdôrazňuje, že nárok na výbavičku pre dieťa je nárokom dieťaťa proti osobe, ktorá má povinnosť poskytovať mu výživné. Nárok na úhradu nákladov na výbavičku má dieťa rovnako proti matke ako aj proti otcovi. Súd podrobne preskúmal všetky pokladničné doklady predložené matkou a dospel k záveru, že do výbavičky možno zahrnúť prvý kočík, ktorý matka kúpila dieťaťu za 100 eur (o ktorom síce matka nepredložila doklad, ale otec potvrdil jeho existenciu a obaja rodičia sa zhodli na tom, že jeho hodnota bola 100 eur), elasticú šatku za 39,89 eur kúpenú 15.6.2016, bielu deku za 11,99 eur kúpenú 9.5.2016 a komodu na prebaľovanie dieťaťa za 61,49 eur kúpenú 4.5.2016, t. j. matka preukázala náklady na výbavičku celkovo vo výške 213,37 eur, z čoho by mal otec zaplatiť pomernú časť, a to polovicu, vo výške 106,69 eur. Matka síce predložila rôzne ďalšie pokladničné doklady, súd

- 8 -

9P/227/2016

ich však nemohol považovať za výbavičku, pretože išlo o bežné hygienické potreby, prípadne oblečenie, ktoré sa majú uhrádzať z bežného výživného, pričom väčšina týchto vecí bola zakúpená v období pár mesiacov po narodení maloletej, čiže za výbavičku ich v žiadnom prípade nebolo možné považovať. Matke bol taktiež dňa 19.7.2016 vyplatený príspevok pri narodení dieťaťa vo výške 829,86 eur, ktorý slúži práve na úhradu takýchto nákladov. Súd nemohol do výbavičky zahrnúť ani náklady na ergonomický nosič za 155,10 eur (doklad z predajne Babytrend zo dňa 7.6.2016), športový kočík za 189,05 eur a autosedačku Römer za 170,05 eur (doklad z predajne Babytrend zo dňa 7.6.2016 na č. I. 99), pretože je zrejme, že matka nemohla tieto veci dňa 7.6.2016 osobne nakúpiť v predajni v Košiciach, keďže

uvedená predajňa v Košiciach neexistovala, čo si uvedomila aj sama matka, keď na pojednávaní dňa 26.6.2017 na zaplatení týchto vecí netrvala. Preskúmaním pokladničných dokladov bolo zistené, že otec dňa 13.6.2016, t.j. tesne po narodení dieťaťa, kúpil dieťaťu teplomer a veci z lekárne za 42,91 eur a dňa 13.6.2016 nakúpil plienky a drogistický tovar za 68,20 eur, t. j. spolu za 111,11 eur, čiže otcovi žiaden dlh na výbavičke dieťaťa v skutočnosti nevznikol.

28. V súvislosti s tvrdením právneho zástupcu otca o neexistencii hmotnoprávnych podmienok na rozhodnutie o určení výživného do budúcnosti, keďže rodičia žijú v spoločnej domácnosti, súd udáva, že naplnenie podmienky, že rodičia dieťaťa spolu nežijú, nie je závislé od okolností, či spolu bývajú alebo nie. Preto splnenie tejto podmienky treba posudzovať komplexne a zisťovať, či existuje medzi rodičmi vôľa tvoriť rodinu, resp. vôľa spoločne zabezpečovať jej potreby. Je zrejmé, a vyplýva to aj zo správania rodičov na pojednávaní, ktorí jeden druhého oslovovali ako „pán Pigula“ a „navrhovateľka“, že k riadnemu obnoveniu spolužitia nedošlo a aj matka obnovenie spolužitia popierala.

29. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C. m. p..

Poučenie:

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací

- 9 -

9P/227/2016

návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.